

Cuộc Đại Tạo *Hồng Quang*

Lời Tựa:

Tác phẩm Cuộc Đại Tạo của Thầy Hồng Quang, một vị tu Tiên đắc đạo tại Nam Việt vào cuối thế kỷ 20, được viết vào năm Canh Tuất 1970, tiết lộ thiên cơ về chuyện xây dựng lại đời Thượng Ngươn (từ 2012 trở đi) trên trái đất này nói chung và đất nước Việt Nam nói riêng. Điều đặc biệt là Thầy Hồng Quang còn là một trong những quản lý của gánh hát Đại Phong Thần cho hội Long Vân và Long Hoa Kỳ Ba sắp tới (2012-2017). Trong tác phẩm “*Cuộc Đại Tạo*”, Thầy Hồng Quang tiết lộ nhiều chi tiết liên quan đến sự thay đổi hình thể cũng như đời sống của nước Việt Nam trong tương lai. Ngoài ra Thầy còn chỉ chúng ta cách tu hành để tránh những sai lạc đầy dẫy ngoài đời lúc này. Nay đã sắp đến Hội Long Vân rồi Long Hoa (2012s – 2017s), các bạn có thể chiêm nghiệm sự chính xác của Sấm này trong 40 năm qua và để chuẩn bị cho chu kỳ Thượng Ngươn sắp đến.

Chúng tôi có duyên tiếp xúc với Thầy Hồng Quang trong điển giới. Được biết là Thầy nay rất là bận rộn với công việc cho kỳ 2012s (Long Vĩ Xà Đầu) sắp tới. Thầy cũng làm việc trong ban lãnh đạo Bạch-Y-Huỳnh-Đệ (BYHD). Sau đây chúng tôi xin đăng bài nhấn nhủ bá tánh của Thầy Hồng Quang xuống điển ngày 09/11/08 lúc 8:11AM.

Hồng mình nay cũng phải trình
Quang mình chánh đại thiên đình gắn ghi
Lắm lúc ngài cũng phải bi
Chuyện gì cũng phải ban ghi bởi trời

Nay ngài nhấn nhủ vài lời
Nguyện cho bá tánh qua đời long hoa
Cứu người như thể cứu ta
Đời nay mặt kiếp thăng hoa ân trời

Vài lời nhấn nhủ ở đời
Lo tu lo sửa ta mời về ngôi

Người tu thì được lên ngôi
Không tu thì chịu lỗi thôi tại trần

Thiên đường lắm lúc cũng cần
Người tu hiểu nghĩa ân cần dựng xây
Thấy chuyện chết chóc ra tay
Ta đâu có chịu bó tay ngồi chờ

Lắm lúc ta chịu thân thơ
Ngọc Hoàng giáng chỉ ban cơ kỳ này
Lắm lúc ta cũng bị đày
Làm bao công việc ăn mày chẳng chê

Ta đâu tự đắc mà mê
Làm xong công việc hương quê ta về
Quê xưa nay lại trở về
Việt Nam đất nước hương quê phật đà.

Kính Bút
Viễn Lư, Aug/05/09 D.L.
Update: Dec/02/2015

---oOo---

Hồng Quang, 1970**Cuộc Đại Táo****Tiết Lộ Huyền Bí về:**

- **Ngày Tận Thế**
- **Cơ Cứu Thế**
- **Tương Lai Việt Nam**

Mấy lời nhiệm nhặt tỏ ra đây
Nhắc nhở linh căn với sĩ tài
Đất mẹ hiếu trung gìn chí khí
Quê cha tiết nghĩa giữ lòng ngay

Máu đào hoen ố dòng thanh sử
Xương trắng như danh nước Việt này
Ó hời hiền nhân đừng lạc nẻo
Vườn hồng nhựt nguyệt hội Rồng Mây

---oOo---

HÁT ĐẠI PHONG THẦN

Sẵn tuồng còn đợi thời gian
Nước Miên khởi loạn vén màn hát luôn
Hát tuồng tạo địa lập thiên
Hát toàn đào kép Khùng Diên đóng trò

Hát cho mù quáng đến coi
Hát cho người điếc đến nghe biết tài
Hát cho câm ngọng họa bài
Hát cho vang động khắp toàn Đông Dương

Hát cho Châu Á rung rinh
Hát cho thế giới mười phương hải hùng
Hát cho thiên địa náo nùng
Hát cho trời Phật bất hòa cùng nhau

Hát cho Tà Đạo ra oai
Hát cho Ma Quỷ trở tài nhiều nhưong
Hát cho đảo lộn cang thường
Hát cho bạo lực cường quyền bạo lên

Hát cho khoa học chế thêm
Hát cho thế giới hạch tâm tràn đầy

Hát cho cường quốc phơi thầy
Hát cho Nam Hồn làm thầy thế gian

Hát cho thánh chúa oai danh
Hát cho lương lẽ minh quân tương phùng
Hát cho thế giới đại đồng
Hát cho nhân loại sống trong thái hòa

Hát cho đến lúc chiều tà
Hát cho núi lở biển trào lửa thiêu
Hát cho mặt đất ngửa nghiêng
Hát cho sụp đổ tiêu điều ngổn ngang

Hát cho ba tiếng sấm vang
Hát cho thâu hết âm dương ngũ hành
Hát cho thất nhựt bàng hoàng
Hát cho hết bầy rồi còn một thôi

Hát cho trời đất đổi ngôi
Hát cho hết bản Phong Thần thời nay
Hát cho đến hội Long Hoa
Hát cho Tiên Phật lia ngôi xuống trần

Hát cho Thần Thánh đến gần
Hát cho tới mãn tấn tuồng Hạ Ngươn
Hát cho lập lại Thượng Ngươn
Thì đẹp gánh hát hết khùng hết điên

Điên là điên Phật điên Tiên
Thế gian đừng có khinh Diên mà làm

Tháng Tư, Năm Canh Tuất 1970

---oOo---

TU THÂN

Ráng học cho thông một chữ Không
Con đường Tiên Phật mới còn mong
Nếu dùng kinh sách tầm chân lý
Bao kiếp tu hành vẫn chẳng xong

Chẳng xong vì chấp nẻo âm thanh
Sắc tướng dựng lên vọng hữu hình
Tâm Phật không rành rành Phật gỡ
Bỏ chân tâm giả lạc huyền linh

Huyền linh tà giáo của ma vương
Màn lưới trương ra khắp ngõ đường
Mê hoặc những người tu nhẹ dạ
Thiên đường lạc lối gặp diêm vương

Diêm cảnh âm u lắm khách thăm
Niết bàn sáng sủa ít ai tìm
Chữ Tu là Sửa mà không Sửa
Chỉ nói ngoài môi chẳng biết hành

Có hành cũng chẳng trúng vào đầu
Bí pháp thất truyền đã bấy lâu
Thiền định bề ngoài ngồi giống Phật
Tâm trong tán loạn dễ gì đầu

Có đầu sáu giác, được năm ba
Cái ý vô hình khó kiếm ra
Chúa tể lục căn còn tụt tại
Tung hoành động mãi loạn tâm ta

Tâm ta, tâm Phật khác đâu mà
Một gốc, một tông, xuống Ái Hà
Mê, Giác chẳng đồng nên cách biệt
Ngộ rồi mới rõ Phật là Ta

Ta linh để giúp cõi Ta Bà
Mạt pháp kỳ ba khổ lắm đa
Phước ít tội nhiều đâu thoát khỏi
Đạo mâu độ chúng khỏi tay Ma

Ma Vương, Đại Quỷ, hiện hoành hành
Lập đảng chia phe hại chúng sanh
Lấy chánh trị tà, trừ bá đạo
Phật, Tiên xuất thế tạo thanh bình

Thanh bình trở lại lập đời tân
Thống nhất sơn hà chính Á, Âu
Nước Việt oai danh đài vũ trụ
Con Hồng, cháu Lạc đứng hàng đầu

Hàng đầu dẫn dắt cõi hậu thiên
Đem lại vui tươi khắp các miền
Ở đời sĩ nhân mau lập đức
Đem tài cứu thế khỏi ưu phiền

Tháng năm, năm Canh Tuất 1970

---oOo---

ĐÀI VINH QUANG

Muốn hòa trước phải hòa mình
Muốn bình trước phải biết bình thân tâm
Nói gương Khương, Khổng ngàn năm
Tu thân ẩn dật không ham việc đời

Đợi cho đúng lúc đúng giờ
Thiên thời, địa lợi, nhân hòa mới ra
Ba lần Lữ đến thảo luận
Ba lần Châu đến rừng sâu bái vờ

Đem tài bình trị giúp đời
Đó là nhắc chuyện của thời xa xưa
Bây giờ thế kỷ hai mươi
Đúng kỳ mạt pháp tuần hoàn đổi thay

Phải người thật có chân tài
Cùng là chân mạng Liên Đài chọn ra
Chớ đâu là bọn thầy lay
Mang râu đội mũ khoe ngoài đầu môi

Ngây ngô lợi dụng cơ màu
Bớt thêm vá víu xử theo ý mình
Hay là xử dụng huyền linh
Mê hoặc dân chúng theo mình cho đông

Buôn thần bán thánh lên đồng
Xây cơ chuyển bút xưng là Phật tiên
Tranh nhau xây cất chùa chiền
Tạo hình tượng cốt tởn tiền bá gia

Tưởng rằng cốt lớn chùa cao
Thờ Trời, thờ Phật, nào ngờ thờ Ma
Tham cầu danh lợi tâm tà
Dắt diu bá tánh đi xa đường lành

Không cần cạo tóc ở chùa
Sửa xong tâm tánh tại gia vẫn thành
Tu gì chém giết đấu tranh
Giành chùa giành chúng chẳng giành thiện tâm

Chán chê sư vải đạo màu
Bán trời bán Phật bán luôn chùa chiền

Làm cho hoen ố cửa thiên
Tranh nhau cho lấm chét nhiều người ơi

Thời kỳ tận diệt đến nơi
Sao không tỉnh mộng ở ăn cho lành
Tìm đâu cho được đất linh
Tránh cơn nước lửa thiêu mình ra tro

Thế cờ nay đã bí rồi
Ngao cò tranh mãi được lời ngư ông
Phong thần dựng bảng lập xong
Đố ai thoát khỏi hóa công kỳ này

Cõi trên cõi dưới rõ bày
Rừng hoang múa gậy tự gài mình vô
Đừng khoe mình có Nam Mô
Mô danh mô lợi nào mô phật trời

Đến khi gặp nạn tới rồi
Cho rằng Trời Phật Thánh Thần chẳng linh
Tâm lành thì gặp điều lành
Tâm tà mà muốn gặp lành đừng mơ

Máy ai rõ đặng thiên cơ
Biết chẳng chỉ biết sơ sơ bề ngoài
Vọng tâm vỗ ngực khoe tài
Phật cờ đánh trống hát bài biệt ly

Việt Nam là một trường thi
Liệt cường văn võ đến ghi, bảng thần
Cơ màu hé mở lần lần
Chân nhân ra mặt góp phần chấm thi

Hùm beo, gấu ó, ra uy
Đều trượt vỏ chuối xách dù về không
Để cho con cháu Tiên Rồng
Ra tay kiến tạo đại đồng thế gian

Lọc lừa ba cõi dưới trên
Chỉ người hiền đức tuổi tên mới còn
E rằng thế sự luân voi
Mùa thu, tám chín, cuộc đời đảo điên

Chó tru ma quỷ ra biên
Không lo trừ ếm nó quay trở về
Heo nuôi tròn mập bề xề
Biết rằng đến lúc chủ nhà có ăn

Chuột kêu chút chít lảng xãng
Là điềm có khách gần xa đến mời
Thiện nhân biết mạng biết trời
Sao đi xin xỏ thỉnh cầu làm chi

Đợi cho đến lúc bí cò
Ở đâu họ cũng kiếm vơi thỉnh ra
Thời nay của bọn quỷ ma
Xuất không đúng lúc ai mà dùng ta

Việt Nam sẵn đủ Thánh tài
Đắp nền xây móng dựng đài Vinh Quang.

Tháng sáu năm Canh Tuất 1970

---oOo---

AI SẼ THẮNG

Cơ tạo hóa tuần hoàn chuyển biến
Lý âm dương diễn tiến khắp nơi
Vật người chung luật đầy vơi
Mất còn, sống chết, luân hồi hóa sanh

Để lập lại công trình kiến trúc
Hạ Ngươn này đến lúc an bày
Phật Trời Tiên Thánh ra tài
Thượng, Trung, Hạ cõi đổi thay lọc lừa

Ngày phán xét chẳng thừa chẳng thiếu
Hội Long Hoa định liệu vị ngôi
Ai ai cũng có số rồi
Khó mà lọt được lưới trời mệnh mông

Hồi sanh chúng chim lồng cá chậu
Kỳ ba này rút đậu mới tường
Làm sao thoát cảnh vô thường
Phong Thần đại hội diễn tuồng đặng xem

Tham vật chất càng thêm mê muội
Quên mất đường trở lại quê xưa
Bao nhiêu tội lỗi chẳng chừa
Bao nhiêu tội lỗi chẳng vừa lòng tham

Các tôn giáo là đàng hướng thiện
Ít có ai tự nguyện bước vào

Nhiều người mượn đó làm đà
Tiến thân lập nghiệp chớ nào tu tâm

Bị ảnh hưởng thời gian chi phối
Lại bộn tà phá rối lâu đời
Cho nên chánh pháp lu mờ
Bí truyền vi diệu bây giờ còn đâu

Bày sắc tướng hữu hình mê hoặc
Dụng âm thanh hưởng lạc niềm tin
Vô thần thừa thế phát sinh
Hữu Vô đối chọi điều linh muôn loài

Bên nào cũng đủ bài đủ lý
Rồi chống kình chém giết lẫn nhau
Gây nên thảm cảnh máu đào
Đẩy đưa nhân loại đến ngày diệt vong

Đó cũng bởi tới vòng chuyển biến
Hết cực âm mới tới sanh dương
Cho nên bạo lực nhiều nương
Dùng quyền sát phạt làm phương trị đời

Đâu cũng thấy chiêu bài dân chủ
Nhưng thật ra là chủ của dân
Hành vi bá đạo lộ dần
Giết dân hại nước, cùng bản bá gia

Cảnh bóc lột diễn ra cùng khắp
Tranh quyền hành đục khoét của công
Lập phe lập đảng cho đông
Mua quan bán tước, miệng rằng vì dân

Xuất một vốn muốn thu mười lợi
Rồi tha hồ chợ đỏ, chợ đen
Khổ cho cái hạng dân quèn
Suru cao thuế nặng không quyền kêu ca

Thậm chí đến các nơi tôn kính
Mà họ còn buôn thánh bán thần
Làm mờ đạo đức nghĩa nhân
Các vị giáo chủ cũng đành bó tay

Sống khổ cực phải bày mưu kế
Biến con người xảo trá loạn luân
Hiền lương chất phác mất dần
Thuần phong mỹ tục kém phần trang nghiêm

Cảnh máu đổ ruộng vườn xơ xác
Cửa nhà tan xiêu lạc khắp nơi
Bể bồng tránh đạn bom rơi
Sống như du mục của thời cổ xưa

Nền tài chánh lẫn lẫn kiệt quệ
Đến thị trường kinh tế lộn phèo
Vấn đề nông nghiệp thêm nghèo
Thằng dân sống phải ăn mày ngoại bang

Ngoài xã hội ngày càng rối rắm
Lái không xong thuyền đắm giữa vờn
Chịu nhiều tư tưởng khắp nơi
Gió nhiều chiều hướng toi bời cỏ cây

Đoàn đại quý chúng bây dừng lại
Bọn ma vương chưa toại nguyện sao
Hăm lăm năm chẵn máu đào
Bao nhiêu tang tóc gieo vào Bắc Nam

Bây nên nhớ Việt Nam oanh liệt
Sử oai hùng toàn kết chiến công
Phá Thanh, phạt Tống, diệt Mông
Đánh Nam, dẹp Bắc tổ tông lưu truyền

Chớ ỷ lại phi thuyền, nguyên tử
Thêm vệ tinh khí giới tân kỳ
Dẫu cho tuyệt xảo cách gì
Không ngoài định lý lưỡng nghi ngũ hành

Đây cũng nắm đàng rành nguồn cội
Bây cũng đừng có vội kiêu căng
Tuởng đâu không có ai bằng
Rồi đi uy hiếp xâm lăng hoàn cầu

Cơ báo ứng chạy đâu cho khỏi
Cướp nước người mà gọi giúp người
Vấn minh thế kỷ hai mươi
Danh ngôn xảo trá chẳng lừa thằng dân

Nguyên tử chết, nguyên sinh làm sống
Bây Địa Tiên đâu sánh Thiên Tiên
Có người ra nắm mối giềng
Bây sư rồi phải phục tùng Tổ Sư

Nước Nam nhỏ xuất từ linh địa

Nước bầy to tử địa đừng mong
 Dân Nam là giống Tiên Rồng
 Đứng ra lèo lái cộng đồng tương lai

Tuy chẳng có lâu đài cơ xường
 Còn nghèo nàn dân chúng thót thứa
 Nghĩa nhân đạo đức có thừa
 Tay không chinh lại cơ đồ năm châu

Đến lúc có không cầu cũng có
 Có thánh vương, có cả hiền tài
 Có Trời, Phật, Tiên, Thánh, Thần
 Kho tàng châu báu bạc vàng nhiều noi

Đủ các mô trên bờ dưới bể
 Lắm kỳ quan còn ẩn đó đây
 Đến giờ linh hiển phát ra
 Đền đài cung điện nguy nga lộ bày

Về vật chất cực kỳ phát triển
 Còn tinh thần tiến đến siêu nhiên
 Qui nguyên tam giáo khắp miền
 Dung hòa đảng phái dựng nền Tân Dân

Đẹp chủ nghĩa lừng xằng cũ rích
 Trừ dị đoan mê tín ngoại lai
 Con người sống ít nạn tai
 Quân bình hồn xác Liên Đài mau lên

Ai sẽ thắng? Cường quyền? Đạo Đức?
 Đến Long Vân thử sức so tài
 Đem siêu khoa học phô bày
 Sánh cùng khoa học cuối ngày hạ ngưng

Thấy bệnh chết mạch dùm phương thuốc
 Chớ ta đâu có hát Sơn Đông
 Con nguy tiết lộ ít dòng
 Ngăn ngừa ôn dịch ngoại công nội tòng

Oai hùng dân Việt sống hiên ngang
 Bút sử còn ghi tích rõ ràng
 Nhớ gốc Tiên Rồng, công Tô Phụ
 Chung lo lập lại Hậu Hồng Bàng

Tháng Bảy năm Canh Tuất 1970

---oOo---

MÁY ÂM DƯƠNG

Trị có sấm đầu do kinh sách
 Tự tâm linh trực giác đồ thiên
 Người rằng chừng thấy mới tin
 Rán chờ tới việc rồi tìm cái khôn

Tánh cương trực, nghĩ ngay nói thẳng
 Chẳng vị tình, chẳng sợ mịch lòng
 Mực tàu đầu vị cây cong
 Gỗ kia co queo, đừng hờn chỉ giảng

Nếu hiện trạng rõ ràng thời mạt
 Đâu biết làm chánh trị chánh em
 Không theo đảng phái lem nhem
 Ở ngoài giáo hội tự tìm hướng tu

Lời chánh đáng vọng từ thượng giới
 Cảnh tỉnh đời sớm liệu bảo thân
 Đợi khi thủy kiệt sơn băng
 Chuyển xây mặt đất, vật non đâu còn

Thì nhà cửa ruộng vườn tiền bạc
 Đến vợ con cha mẹ quyến thân
 Làm sao giữ được mà mong
 Bốn phương tám hướng thầy chồng chính ghê

Cũng lắm kẻ mạo danh này nọ
 Nói nhiều điều tương tự sấm cơ
 Làm cho bá tánh nghi ngờ
 Vì không phân được lời tà, chánh ngôn

Đây lẽ nói, nay xin nói tiếp
 Cuối Dậu niên, thọ ký ủy quyền
 Để làm quản lý gánh điền
 Tìm thêm đào kép, khai trương kịp ngày

Gánh thứ nhứt, thời nay đã cũ
 Lập kỳ nhì gom đủ anh tài
 Kép đào văn võ đều hay
 Diễn tuồng xuất sắc, đại bang đứng đầu

Thời mạt hạ, dưới trên đều loạn
 Chỉ tranh quyền với lợi cùng danh

Nhiều Ông Bà xuống thế gian
Lập lên đèn miếu, đèn nhang đêm ngày

Bày múa hát, cốt đồng ngút ngất
Cho bá gia đem nạp của tiền
Quả, hoa, lễ vật linh đình
Diễn trò mê tín, xưng mình thiêng liêng

Bắt đầu ốm để người cúng kiếng
Rút tinh ba bổ dưỡng hồn mình
Để cho thể xác bơ phờ
Hồn khôn đem nhốt, còn tồn vĩa ngu

Người xưng Phật, kẻ thì Thánh Mẫu
Dám mạo danh đủ thứ chẳng kiên
Để mà bóc lột cho nhiều
Bày điều bại tục loạn luân khắp cùng

Hết người nọ, lựa dùng kẻ khác
Gây lăm điều tội tệt cho đời
Lại thêm hành hạ xác thân
Diên khùng loạn trí, chờ ngày chết luôn

Gian đạo sĩ, bàng môn như nấm
Luyện phép tà cũng lăm công phu
Bùa mê, thuốc lú tinh vi
Thiên linh, ngải độc, thư phù gớm ghê

Biết xoáy đậu thành binh vô số
Biết kêu mây hú gió sét mưa
Thay hình đổi dạng không vừa
Biến cây đá cát thú ra dị hình

Chúng có phép lên không xuống đất
Lẩn trốn trong nước lửa gió mây
Hóa hình Tiên Phật giống y
Giả người đủ thứ thật hư khó tường

Tâm tà vậy nên thường hung dữ
Trương đủ cờ lập đảng chia phe
Buộc người theo chúng kết bè
Khéo dùng danh lợi như môi thiêu thân

Thượng trung hạ bất đầu thay đổi
Từ đất trời, tinh tú, loài người
Cỏ cây cầm thú núi sông
Nắng mưa thời tiết đâu còn như xưa

Quyền tạo hóa, chơn Âm nắm giữ
Đến kỳ ba lập lại ngươn tân
Đà Hòa Thiên Mạng giáng trần
Miền Nam nước Việt trung ương địa cầu

Tây Phương đến, Thánh Tiên cung kính
Đợi lệnh truyền sứ mạng hành y
Tiên thiên rồi đến hậu thiên
Hiền tài sĩ tử khắp miền lập công

Huyền lực hóa vô biên khó tả
Xưa Nữ Hoa luyện đá vá trời
Đà Hoa vá đất hiện thời
Chính luôn tam cõi mà đời chưa hay

Bầu Thái Cực hóa sanh vạn hữu
Cũng là nguồn dưỡng dục muôn loài
Âm dương tiêu trưởng vận hành
Ngũ hành tứ tượng hà đồ lạc thơ

Đất Nam Việt, trung ương mô kỷ
Nơi tập trung xuất phát quyền năng
Kỳ ba nắm hết chuẩn thẳng
Bảy hai, ba sáu, tùy từng tại đây

Chốn linh địa trở sanh nhân kiệt
Để sau này phát triển hậu lai
Thông minh trí thức thời nay
Nhiệm sâu tư tưởng ngoại lai khó xài

Người đạo đức chân tài minh triết
Đủ nghĩa nhân hạnh nét vị tha
Tước quyền danh lợi chẳng màn
Quên mình để giúp vạn dân muôn loài

Đời mặt pháp sanh nhiều quỷ quái
Tuy hình người trong lại yêu ma
Còn nguyên thú tánh ngục tà
Đại gian đại ác điều ngoa khôn lường

Cao địa vị, buôn dân bán nước
Nhỏ quyền hành, mưu chước lưu manh
Hai bên cầu kết tung hoành
Trên đe dưới búa, dân lành khổ đau

Càng rối loạn chúng càng vơ vét

Bọn con buôn bóc lột tận cùng
Giàu sang một sớm một chiều
Mua quan bán tước, lên ngôi chỗ cao

Phường bắt chảnh tranh nhau trị nước
Thì làm sao nước thịnh dân hùng
Chạy theo cầu khẩn liệt cường
Chờ che củng cố uy quyền bất lương

Ai chống đối cho rằng phản loạn
Bắt tù đầy đánh đập thủ tiêu
Muốn yên thì phải điếc đui
Câm mồm sống nhục mặc ai tung hoành

Một dân tộc kiêu hùng oanh liệt
Mà lẽ nào chẳng biết phục sinh
Khuyên người ẩn nhẫn qua truông
Hết cơn đen tối, đến ngày quang minh

Muốn dọn đất tất phải làm sạch cỏ
Hễ phá rừng sâu bọ chết tiêu
Đến mùa ruộng rẫy xanh tươi
Thâu nhiều huê lợi người người hưởng chung

Hãy trở lại gốc nguồn dân tộc
Lo phá điền dọn đất chờ mùa
Đợi thầy thập tự giáng trần
Đem nhiều giống quý lưu truyền đời sau

Không dùng đến binh hùng tướng mạnh
Cũng chẳng cần khí giới tôi tân
Một mình vận chuyển âm dương
Thắng binh thắng tướng thắng khoa học đời

Mượn hình thức đá cây đất nước
Vận huyền vi trừ khử trực âm
Một bầu vũ trụ bao hàm
Năm nhà điều khiển khỏi cần đi đâu

Lo lập lại cơ đồ nước Việt
Sửa bàn cờ bốn biển năm châu
Trong tay nắm đủ pháp mâu
Địa hình địa vật khắp miền đổi thay

Đuôi Tây Tạng đầu về Nam Việt
Miệng Cửu Long ngậm biển Đại Thanh
Huyệt linh kết tụ khí huyền

Chờ giờ sấm nổ chuyển mình thị oai

Cuộc địa chấn xảy ra rùng rợn
Từ Nam Quan đến mũi Cà Mau
Núi sông đất sụp âm âm
Nước trào lửa dậy đá bay mịt mù

Vùng Bảy Núi chẳng còn nguyên vẹn
Trừ vài nơi các chỗ đều thay
Cù lao rừng biển thị thành
Chỗ trời chỗ sụp âm thanh rợn người

Nhiều ranh giới quốc gia thay đổi
Các liệt cường chịu khổ nhiều hơn
Để đền tội ác bao thời
Đòn cân công lý đất trời nào sai

Nước Việt mới kinh đô dời chỗ
Về hậu giang bờ biển phía tây
Tàu bè lui tới đông đầy
Đền đài cung điện kỳ quan tuyệt vời

Nước thơm ngọt trị lành các bệnh
Tháp chín tầng màu nhiệm vô cùng
Lên trời xuống biển có đường
Cây đờn chim hát gió nồng mùi hoa

Khắp các nước đổ xô nhau đến
Để dò xem huyền diệu tân kỳ
Thấy rằng thế giới không bì
Tinh thần vật chất cực kỳ siêu linh

Đến chừng đó mới xin thọ giáo
Tôn làm thầy học đạo học đời
Sau về truyền bá khắp nơi
Văn minh tuyệt đỉnh của thời thượng ngươn

Sẵn vàng bạc ngọc ngà châu báu
Thêm các hầm các mỏ lộ thiên
Giúp cho Thập Bát còn tồn
Đủ phương kiến quốc sống ngươn thanh bình

Có điềm báo trước ngày tận thế
Trên bầu trời đổi sắc xám đen
Mây giăng lơ lửng ưu sầu
Mùi hôi nồng nực xông lên ngất trời

Loài cầm thú chạy hoang sợ hãi
 Dưới biển sông cá nổi như bèo
 Tự nhiên cây ngã khắp cùng
 Không trung lửa dậy nước thì rút khô

 Ba tiếng sấm rung rinh tam cõi
 Kế ngũ lôi chuyển nổ kinh hồn
 Tuần hườn ngừng chẳng vận hành
 Thâu hồi nhứt nguyệt ngũ hành còn đâu

 Tối như mực ngày đêm năm bữa
 Không trời trăng nóng lạnh gió tiêu
 Muôn loài bất tỉnh đê mê
 Lọc lừa số ít để dành ngươn sau

 Dưới thủy quái trời lên chực sẵn
 Trên thú rừng biển hóa thần thông
 Xông ra giết hại loài người
 Cướp hồn cướp xác nhiều như khắp cùng

 Trước ngày đó, nhập trong dân chúng
 Bọn bàng môn tả đạo tung hoành
 Xuống lên ợ ngáp diễn tuồng
 Dùng bùa dụng ngải phép phù giết nhau

 Các đảng phái cũng ra múa rối
 Xung rằng đây mới đủ khôn lanh
 Chông nhau để nắm quyền hành
 Làm cho xáo trộn các ngành quốc gia

 Còn tôn giáo thiên về sắc tướng
 Bị qua phân theo hướng lợi danh
 Tín đồ chia rẽ phân ranh
 Tranh quyền lãnh đạo rồi cùng hại nhau

 Dân khốn khổ chạy theo vật chất
 Chỉ lo tiền chẳng thiết nghĩa nhân
 Trên đe dưới búa dập bằm
 Sống trên áp bức lầm than cực cùng

 Thiên tai đến tháp tùng địa ách
 Khắp hoàn cầu hoạn nạn đủ bề
 Bình đạo khói lửa mịt mù
 Thêm nhiều bệnh lạ giết người phút giây

 Thời âm cực là thời đại loạn
 Cảnh máu đào chết chóc thê lương

Còn đâu nước mắt đau thương
 Gia đình tiêu tán ruộng vườn hoang vu

 Cơ dĩ định chỉ còn có một
 Luật tuần hườn thay đổi ngươn kỳ
 Muôn loài phải chịu phân ly
 Để rồi tiến hóa thêm nhiều hơn xưa

 Cơ tận thế có cơ cứu thế
 Vì lòng từ các đảng thiêng liêng
 Cùng nhau xuống tận hạ miền
 Chung lo gánh vác cứu nguy muôn loài

 Vì nhiệm vụ lìa cung ngôi thượng
 Đà La Hoa Thiên Mạng hiện thân
 Chơn Âm ra lệnh ân cần
 Phật Trời Tiên Thánh cứu thêm vài phần

 Các giáo chủ hội về đầy đủ
 Để xin cùng Phật Mẫu lãnh công
 Trước lo trật tự giáo môn
 Sau cùng các đảng lập phương cứu đời

 Tiên thiên đến hậu thiên hiệp sức
 Các linh căn có xác dưới trần
 Đều ra trình diện Mẫu Nghi
 Để ra cứu nước cứu dân hội này

 Giờ cứu thế thật là huyền diệu
 Mùi hoa thơm Mẫu rưới khắp miền
 Tiếng đàn nhạc trời triền miên
 Chuông ngân trầm bổng ru hồn vạn linh

 Phật Tiên Thánh đi trên mây chết
 Dụng phép màu chọn lọc xác hồn
 Lựa người lựa vật được tồn
 Mùi hoa cho ngửi chuông đàn cho nghe

 Lần lần tỉnh giấc mơ mới biết
 Minh hiện đang sống cõi xa xăm
 Lạ quê lạ cảnh lạ người
 Gia đình quyến thuộc ít còn gặp ai

 Loài cầm thú cỏ cây sông núi
 Được chuyển qua cõi thượng đều xinh
 Thuần dương trái đất biến hình
 Thuần âm trọn đủ linh thiêng vô cùng

Tạo lập trong ngày hắc ám
 Mẫu Đà Hoa hiệu dụng pháp huyền
 Di Đà khai sáng ba miền
 Bốn mươi tám nguyện đến nay viên thành

Cơ phán xét tới đây chấm dứt
 Đại Phong Thần dự bản kỳ ba
 Long Hoa đại hội cộng đồng
 Định xong ngôi vị muôn loài ngươn tân

Địa cầu mới số ghi hai bảy
 Chất đất thuần thơm mãi mùi hoa
 Chơn Âm thống lãnh ngươn đầu
 Thời kỳ định lại ba ngàn sáu trăm

Hiệp Tam Giáo qui còn một đạo
 Lưu truyền có Bốn, Tám Tổ Sư
 Khai nguyên tân pháp nhiệm màu
 Lục căn đã diệt tu mau đắc thành

Xã hội mới văn minh cao độ
 Các ngành đều tiến bộ khó lường
 Con người sống cảnh thần tiên
 Thân hình đẹp đẽ thông minh vô cùng

Miệng cười mãi tâm thần phơi phới
 Nhờ mùi hoa nước miếng ngọt hoài
 Đất linh học ít biết nhiều
 Gióng dân Nam Hớn duyên ra nổi truyền

Hoa nước Việt hoàn cầu được hưởng
 Hai miền Trung Thượng cũng nhờ
 Là hoa thượng cổ không trồng
 Huyền năng vô lượng hóa sanh muôn loài

Một tiểu quốc thay hình đổi dạng
 Thành đại bang chủ tể hoàn cầu
 Thật là huyền bí nhiệm màu
 Hậu Hồng Bàng đó, Nhị Đồ tạo công

Đây báo trước việc vui việc khổ
 Nước tới trôn nên lộ vài phần
 Mong chờ đợi đạo ân cần
 Thân tâm lo chính để còn ngày sau

Chớ ý lại có người cứu thế

Rời tha hồ tự tạo nghiệp sâu
 Cộng trừ dưới điểm được tồn
 Hùm tha sấu bắt xác hồn ra tro

Một kiếp sống bao nhiêu đau khổ
 Được làm người trên cả các loài
 Phải cho xứng đáng là người
 Chớ đâu sanh sống chết như các loài

Sao không biết tu thân tích đức
 Để được gần Tiên Phật Thánh Thần
 Các ngài sẽ hiện xuống trần
 Sống bên dân chúng ở đời hậu lai

Phật Tiên Thánh người phạm đắc đạo
 Mình là người đâu phải quỷ ma
 Sao không cố tiến kịp đà
 Để cho sa đọa dưới hầm lửa sâu

Kỳ ba lọc quan dân tu sĩ
 Cùng xét chung tất cả các loài
 Màn đêm phủ đến nơi rồi
 Hạng nào cũng trễ, không xong trong ngày

Hiểu lý chết mới tường lý sống
 Nên biết rằng chết sống tương quan
 Đó là nhân quả luân hồi
 Công lành chết nhẹ, tái sanh tiến hoài

Đời và Đạo tuy cùng tái thế
 Chia hai đường phát triển song hành
 Xác hồn phải được quân bình
 Lo trau vật chất tinh thần muội mê

Các tôn giáo phổ truyền từ ái
 Mà được từ được ái mấy người
 Tu theo thế kỷ hai mươi
 Đâu rồi hoàn đó, đạo đời khó nên

Tu kinh kệ âm thanh sắc tướng
 Tạo cho nhiều chùa thất tượng hình
 Đạo mầu vô tướng vô thanh
 Tâm là chơn phật, xác thân là chùa

Chạy tìm đạo đông tây khắp chốn
 Không biết rằng tại nước non nhà
 Phật Trời Tiên Thánh hội về

Lập đời lập đạo pháp mầu độ sinh
 Ham mau đắc huyền linh lạc nẻo
 Lưới ma vương giăng bủa đón mời
 Giả chơn phân biệt không rồi
 Chín phần lọt rọ, chỉ còn một thôi

Trong vũ trụ con người gồm đủ
 Cùng vạn loài một thể mà ra
 Tượng hình tuy khác bề ngoài
 Đều do tứ đại âm dương tạo thành

Tu phải biết tìm trong thể xác
 Chủ nhơn ông lồ lộ bên trong
 Linh thiêng xinh đẹp nhiệm mầu
 Chớ đâu ông Phật xi măng ở chùa

Cứ tụng đọc sách kinh có chữ
 Không chịu tìm vô tự chơn kinh
 Kinh này không chữ không hình
 Tụng thì đắc quả rõ thông đất trời

Học ba mớ bề ngoài chung diện
 Rồi xúm tôn ông nọ ông kia
 Đạo mầu không chức tước nào
 Không cần chung diện huyền vi vô cùng

Tướng ngoài Phật, tâm trong yêu quái
 Đất chúng sanh về với ma vương
 Đạo trong thể hiện tâm vương
 Trừ tà giác chúng, ngoài thường không lo

Tu hồn được tự do xuất nhập
 Lìa thân nhà về viếng quê xưa
 Đó là cư sĩ xuất gia
 Chớ đâu trốn mẹ lìa cha vô chùa

Người chơn chánh không phân tôn giáo
 Giáo chủ đều cùng gốc xuống phàm
 Tuy dùng phương tiện khác nhau
 Tín đồ chia rẽ đạo tâm một mà

Đâu cần phải chùa to phật lớn
 Ở chòi tranh đạo vẫn quang minh
 Tại gia cũng chứng quả lành
 Không râu không lấy của tiền thập phương

Học đạo lý học trong thể xác
 Khỏi cần tìm lý thuyết mông mênh
 Phật xưa đâu có học kinh
 Làm cam đuôi điếc đạo tâm mau thành

Khi biết được trong thân đầy đủ
 Mần vô minh tan vỡ lần lần
 Tâm linh sáng tỏ trong ngàn
 Càn khôn vạn vật trong tâm mắt ta

Không cần học đạo tâm vẫn biết
 Đủ phép mầu diệu dụng vô biên
 Công viên quả mẫn siêu phàm
 Giúp cơ cứu thế cuối ngày hạ ngưng

Đạo không nói, vô hình im lặng
 Đức không khoe, cũng chẳng cần khen
 Hạnh lành đầy đủ âm thầm
 Hóa sanh dưỡng dục muôn loài vạn linh

Đã nhiều vị xuống cơ ra sấm
 Khuyên dương trần lo sửa thân tâm
 Cũng cho biết việc xa gần
 Bị người chế nhạo nói khùng nói điên

Đây có nói e người không thích
 Nhưng lộ cho biết chuyện hải hùng
 Của ngày tận diệt cuối cùng
 Đề đời nghĩ lại ai khùng ai điên

Khuyên bá tánh chăm lo ruộng rẫy
 Sấm lưới chài đồ bẫy đảng nò
 Tới mùa thâu lợi đầy kho
 Gia đình sung túc quốc gia phú cường

Đất sắp chết như người hấp hối
 Ngũ tạng lìa tứ đại đảo điên
 Năm châu bốn biển ngửa nghiêng
 Muôn loài rối loạn đầu nguyên sắc mầu

Việc sẽ đến trong đời hiện đại
 Chớ đâu xa trăm vạn năm sau
 Cơ trời như thể mộng mơ
 Ngủ đêm một giấc ngày mai đổi đời

Qua năm Tí nhiều lời lảm chuyện
 Còn bây giờ ít chuyện ít lời

Nhấn cùng các điểm linh căn
Thuyền gân rời bến ngũ quân trẻ ò

Nghe Phụng gáy Tây Kỳ vang dội
Bạch Hổ gầm rừng động rừng sâu
Là ngày vinh hiển bắt đầu
Việt Nam phục nghiệp, tiên rồng rạng danh.

Tháng Tám năm Canh Tuất 1970

Việt Nam là đất Phật
Là Thánh Địa khai hội Long Hoa
Là vùng đất tối linh của hoàn cầu
Đại phúc đức mới là dân Việt Nam
Nếu biết là phúc, không biết là nghiệp.

---oOo---

NGÀY CUỐI CÙNG

Thương nhân loại đã kè miệng hố
Động lòng đây tiết lộ ít hàng
Đề cho bá tánh biết đàng
Tránh cơn biến chuyển muôn ngàn khổ đau

Cơ tận diệt có đâu tránh khỏi
Phật, Thánh, Tiên các cõi xuống trần
Lịnh truyền bố trí xa gần
Lập phương cứu thế khắp miền đông tây.

Cuộc đại tạo Âm-Dương biến chuyển
Do sơ đồ phát triển canh tân
Cõi trên cõi dưới đổi dần
Vô hình định đoạt, hữu hình hiện y.

Muốn đổi mới cái gì có sẵn
Phải san bằng cho sạch cũ đi
Làm cho đúng lúc kịp thì
Đó là định luật chuyển di tuần hườn

Cuối ngươn hạ máy huyền phát động
Khấp địa cầu đâu đặng còn nguyên
Bao nhiêu những chuyện kinh thiên
Tang điền biến hải đảo diên muôn loài.

Lắm sanh chúng đang còn mơ mộng
Tin chắc rằng đời sống văn minh
Của nền khoa học hiện tiền

Là đà chiến thắng thiên nhiên của người.

Đâu có biết cơ trời lại khác
Trao cho người khí giới diệt vong
Đề người tự giết cho đồng
Đề cho Thần Thánh nhọc công ngày cùng.

Nguyên-tử-lực tân kỳ khoa học
Một phát minh cao cả của người
Là con rắn độc hai đầu
Nắm đuôi cũng khổ, nắm đầu cũng nguy.

Khoa học biết ngoài da, nhánh lá
Đạo học thông nguồn gốc vạn loài
Biết da dốt gốc, phàm nhơn
Biết da thông gốc, siêu nhơn phi phạm.

Trời âm trược cực hung, cực ác
Trận thứ ba, hồn xác khó tồn
Chia ra hai khối tranh hùng
Văn minh vật chất đến ngày cáo chung

Nền trật tự, Hóa công đã sắp
Mà con người muốn lẩn sang ranh
Vệ tinh, hỏa tiễn phóng nhanh
Ra ngoài biên giới hành tinh của mình.

Làm rối loạn quân bình vũ trụ
Hành diện rằng chinh phục không gian
Đâu ngờ phản ứng dây chuyền
Rồi đây hạ giới chịu nhiều họa lây.

Lẽ tiến hóa ai đâu chẳng muốn
Nhưng phải tùng định luật thiên nhiên
Thông minh trí thức làm liều
Là cơ phản tiến tiêu điều trần gian

Cơ khí hóa muốn bằng Tạo Hóa
Trở trâu thay châu châu chống xe
Sức người mà lại muốn khoe
Sánh cùng Thiên Địa, mẹ cha muôn loài.

Muốn như vậy phải lo tu tập
Đạt đủ điều, đủ lực, thần thông
Được cùng Trời Đất hòa đồng
Góp phần tân tạo lập công hội này.

Rồi sẽ thấy huyền năng Tạo Hóa
Triệu ức lần hơn cả sức người
Tạo Trời, lập Đất, muôn loài
Sanh ra vũ trụ, chẳng cần máy chi.

Đào lộn hết không gì ngăn nổi
Tạo lại liền chẳng nhọc công lao
Toàn chân thiện mỹ ly hào
Phật Trời Tiên Thánh xem vào ngấn ngơ.

Hay dọa nạt, ác nhọn, thất đức
Ám hại người rồi đến cứu người
Tóm thù quyền lợi cho nhiều
Gây bao khốn khổ chẳng cần xót thương.

Loài ma quỷ cũng tranh xuống thế
Mang xác người, tâm địa chẳng lành
Chúng dùng xảo thuật quỷ tà
Hại dân, hại nước lắm than cực cùng.

Đủ các hạng, các ngành xã hội
Đều xen vào phá hoại cho hư
Ăn trong tôn giáo giả hiền
Để rồi lèo lái theo đường Ma Vương.

Đến giờ chót có đoàn ác quỷ
Ở cõi trung hiện đến trần gian
Tiếp tay ngăn trở cơ huyền
Gây bao thảm cảnh khắp miền hạ thiên.

Cũng đủ phép, đủ tài tả đạo
Biến hóa rành, giả tạo cũng tinh
Múa men đi đứng nửa lừng
Làm người nhẹ dạ tin lầm Phật Tiên.

Tận các đảo xa xăm hẻo lánh
Trong rừng sâu hoang vắng âm u
Các loài ác thú ẩn tu
Hóa người dị tướng vô cùng hung hăng.

Chuyên luyện phép theo hàng tà giáo
Chuyên hại người, chống đối cơ thiên
Xung hùng, xưng bá chia miền
Chờ ngày hỗn loạn, khoe tài bất lương.

Dưới sông biển, nhiều loài thủy tộc
Trăm ngàn năm, trăm mạt luyện hình

Rồng, cù, rùa, sấu, ngư, kinh
Nhiều con dị tướng hung sùng nghinh ngang.

Lúc thủy kiệt, chận đàng phá tán
Chúng thành tinh, chống báng lại người
Gặp đâu hại đó chẳng từ
Dường như để trả mối thù triền miên.

Lại xuất hiện những đoàn phi điều
Mạnh dị thường, bay diễn khắp nơi
Đủ loài, đủ giống tụ về
Tỏ ra đói khát chưa hề được ăn.

Kêu inh ỏi, nghe qua rùng rợn
Tranh kiếm mồi, hung tợn không lường
Xẹt lên đáp xuống sốt người
Tha đi moi móc toi bờ ruột gan.

Đến khoa học tranh nhau chế tạo
Đủ thứ bom sức mạnh kinh hồn
Phá tan một nước nhứt thời
Làm cho mặt đất sụp trời nổ tung.

Nhiều khí giới vi trùng, hóa học
Phá mùa màng, sát hại thảo cầm
Gây nhiều bệnh tật ngấm ngấm
Giết người tức khắc, chẳng cần đạn bom.

Lắm máy móc kỳ công tinh xảo
Để thấy nghe muôn nẻo đàng xa
Phát châu, tính toán không lầm
Dịch nhiều thứ tiếng chẳng cần thông ngôn.

Cách vận chuyển càng thêm mau chóng
Phản lực cơ, hỏa tiễn, phi thuyền
Liên hành tinh tú viễn phương
Con người muốn nối liền vòng thái dương.

Lặn xuống biển, bay ngoài khí quyển
Xét dò tìm mưa nắng, bão giông
Văn minh vật chất tốt cùng
Nhưng người không thọ, mà còn yếu thêm.

Chế nhiều thuốc, bệnh càng tăng tiến
Hiểu biết nhiều, tham luyện càng sâu
Kiêu căng, chia rẽ làm đầu
Giứt dành để sống, dối lừa lẫn nhau.

Những bí mật mà người được biết
 Đều nằm trong diệu lý lập thiên
 Có từ tạo địa lập thiên
 Chớ đâu là của tư riêng ai nào.

Dùng xảo trí mưu cầu quyền lợi
 Biến huyền vi Tạo Hóa ban cho
 Thành nhiều vũ khí thần sầu
 Mong làm bá chủ hoàn cầu hưởng riêng.

Phi đạo đức, phi nhân, phi nghĩa
 Khoa học đâu tồn tại mà mong
 Đưa người đến hố diệt vong
 Vì đi ngược lại lòng từ Tạo Công.

Nhà khoa học, đồng môn triết giáo
 Phụng sự cho tham vọng, uy quyền
 Chớ nào giúp được thế trần
 Thoát vòng khổ lụy cuối ngày hạ ngươn.

Không nâng đỡ muôn loài tiến hóa
 Kịp trào lưu của cuộc tuần hườn
 Còn mưu giết hại thêm nhiều
 Khoe rằng đã cướp được quyền Tạo Đoan.

Làm chóa mắt những người nhẹ dạ
 Giám đức tin đường đạo nhiệm màu
 Dám đâu sánh với trời, trăng
 Chỉ khoe tia sáng trong đêm tối mờ.

Một huyền bí nhiệm màu vũ trụ
 Lọt vào tay lãnh tụ tham tàn
 Trở thành thảm họa lan tràn
 Biến Sinh thần Tử, nhưng đồng Khí Nguyên.

Bao thảm cảnh đón đau khổ sở
 Mà địa cầu sắp phải gánh mang
 Ai người tể thế an bang
 Đủ tài thao lược đảm đương việc này ???

Đâu có hết, trên còn hai cõi
 Thượng, trung thiên tìm tòi xuống đây
 Giọt dành cho được ngôi này
 Trung ương đời đạo của thời thượng Ngươn

Hoành Sơn Đảo, mối giềng của Đạo

Ngũ Địa là nền tạo lập đời
 Ai đang nắm giữ hai nơi
 Ngày đêm chinh chiến, thân như tơ mảnh ???

Tuồng Đại Tạo nhiệm màu kỳ bí
 Máy Âm Dương vi diệu khó lường
 Chơn-Âm chịu lắm đau thương
 Ngày nay tạo được kỳ công cứu đời.

Lửa thiêng đốt bốn năm đấng đấng
 Xác hình gầy, đen nám, ốm tanh
 Phàm thân luyện hóa kim thân
 Đà-Hoa xuất hiện, mùi thơm khắp cùng.

Âm Dương đắc, máy huyền nắm giữ ?
 Thay Hóa Công tạo địa lập thiên
 Sơ đồ chuyển lập Nhị Đồ
 Tụ tay vẽ lại bản cờ Càn Khôn.

Địa cầu nứt dọc ngang ngoài mặt
 Khoa học tìm dấu vết rõ ràng
 Ruột trong loang lỗ nhiều lần
 Ngũ hành phân chất vá lành khỏi tan.

Nằm đây gạo thân hình năm tháng
 Lấy ngọc che tai nạn chúng sanh
 Tỏ tình mẫu tử thậm thâm
 Sợ cơn bão tố đập bầm gân đây.

Chịu roi đánh đòn đau thể xác
 Đỡ cho người xâu xé lẫn nhau
 Lòng từ quảng đại xiết bao
 Làm gương vô úy có nào tiếc thân.

Dùng kim chích máu hồng tuôn đỏ
 Để chặn dòng huyết lệ thể lương
 Đại bi cứu khổ tâm phương
 Pháp thuyền tận độ muôn loài kỳ ba.

Ngồi lẳng lẳng nhìn đấng đêm vắng
 Chuyển hai lần ánh sáng quang minh
 Phá tan hắc ám hạ miên
 Để cho trên dưới đồng đều tiến mau.

Xây địa huyệt, thay hình mặt đất
 Vận dụng cơ nhị ngũ thư hùng
 Chuyển dời mặt trận Miên-Lào

Kế sang Châu Á, rồi ra hoàn cầu.

Hồ-Tiên-Thủy đế kinh mở lối
Chấn chính luôn hai mối đạo đời
Dung hòa trên dưới đất trời
Lập nền vững chắc cho nền hậu lai.

Âm-Dương chuyển, xuống lên chọn lọc
Ngũ hành thâm, khứ trước lưu thanh
Đề làm vật liệu thiêng liêng
Xây nhà vũ trụ, dựng ngôi đại đồng.

Lập ba cõi đủ đều không sót
Thượng thiên là Rồng nọ tượng trung
Trung thiên heo để trùng hưng
Hạ-thiên thì cạp giữ gìn sói lang.

Hồi thuở trước cõi thiên con Thổ
Cõi hạ là Cá Trạch rành rành
Cõi trung không có ai hành
Nay thì tam cõi tánh danh đàng hoàng.

Máy huyền bí Âm Dương xuất hiện
Kỳ thứ nhì từ thuở Hồng Mông
Thật là tay thợ toàn năng
Đổi thay, tân tạo, trong vòng năm hôm.

Hồi Sơ thi định phân bảy bữa
Đến kỳ này lại sửa, bớt hai
Xác hình nhiệm trước quá sâu
Dương sanh âm tận, để lâu khó tồn.

Lại có những linh căn mới xuống
Xác còn non chịu đựng ít ngày
Mâm non phải được cứu ngay
Đó là giống tốt lưu truyền đời sau.

Bầu Thái-Cực nhiệm mầu khó tả
Dùng trí phạm không hiểu đặng đâu
Thông minh bác-lãm cách nào
Nghe qua rồi cũng lắc đầu ngẩn ngơ

Chín sáu ức linh căn nguyên thủy
Lọc lừa rồi còn chẵn sáu mươi
Sanh thêm bẩy sáu bù vô
Để cho đủ số như hồi xưa kia.

Trăm lẻ tám hành tinh cõi thượng
Năm một còn, năm bảy phải thay
Các vị chúa tể nữ nam
Không tròn nhiệm vụ, mất ngai của mình.

Dưới cõi hạ, tượng tinh bẩy sáu
Chỉ mười hai nguyên vẹn vị ngôi
Mất đi hăm bốn số bồi
Sanh liền thay thế, đổi người chủ gia.

Năm một ức rồng cần sanh hóa
Trên chơn-dương ba ức cần dùng
Chơn-Âm bốn tám tùy tùng
Chia ra các cõi các miền dưới trên.

Các con vật địa cầu vô số
Dưới nước còn hăm bốn ức chừa
Trên bờ ba ức lọc lừa
Con nào cũng đóng ấn rồi nên linh

Núi đủ cỡ, còn, xây ba cõi
Các vị sao lớn nhỏ xa xôi
Phải xem xét lại kịp thời
Đổi đời thay thế chẳng xê ly hào.

Nơi linh địa cũng đồng số phận
Tại Mỹ Tho, Cồn Phụng lặng tiêu
Nổi lên Cồn Trúc tiếp liền
Bồ-Đề lấp cửa, mở vòm Kiên Giang.

Sông Tiền, Hậu, Liên Hoa thay đổi
Nhận bó bông ngay ở giữa dòng
Khách sau qua lại trên sông
Mùi thơm huyền diệu gọi lòng từ bi.

Vùng Bến Hải, Hạ Long vịnh nọ
Đất lập bằng cây cây nuôi dân
Trà-Sư dưới đất có vàng
Đế-Thiên-Đế-Thích đổi đời, Miền tiêu.

Trên Bảy-Núi, Kỳ-Vân-Sơn ấy
Lắm kho tàng ẩn tận dưới sâu
Nhiều người, nhiều nước đã tìm
Nào ai chiếm được của dành hậu lai.

Tại Rau-Muống, huyết âm kết tụ
Cồn Long Điền, long trụ huyết dương

Miên, Lào, Thái, Miên sẽ cùng
Miền Nam Trung Quốc thuộc phần Hớn-
Bang.

Vì máy Đạo cực kỳ mâu nhiệm
Động lòng tham các cõi các cung
Hành tinh cũng xuống hiệp cùng
Chánh, tà hai phái hung sùng phá cơ.

Hoa Thiên Mạng kỳ ba ứng hiện
Xuất mùi thơm tạo lại tam thiên
Nguyên sinh dĩ thái diệu huyền
Nên nhiều người muốn độc quyền hưởng
riêng.

Máy Sanh Hóa vô cùng kỳ bí
Để gì tìm manh mối tướng hình
Phật Trời Tiên Thánh đứng nhìn
Ở xa thì được, đến gần hại thân.

Kỳ tân tạo Nhị Đồ vĩ đại
Đấng Toàn Năng đủ phép đủ tài
Diệt trừ những kẻ tham tàn
Dầu cho địa vị, ngôi cao cách nào

Phong Thần trước hội đồng lại chọn
Phong Thần này tự động máy biên
Lòng tham, gian xảo đầy bao
Tuổi tên bị máy ghi vào bản thiên

Ngày phán xét không cần bắt bớ
Cờ Chơn Âm Nhựt Nguyệt xây vắn
Tội nhân tự động đến gần
Quì mà lãnh án không cần điều tra.

Không biện hộ, trạng sư không dụng
Chánh Anh là Đấng Tạo Chí Công
Chơn Âm thay mặt hành thông
Có bên Tam Giáo Hội Đồng phụ thêm.

Không thể lấy kim ngân phá luật
Nhu thế gian nhờ cậy uy quyền
Cảm tình, bè phái, thân nhờn
Làm cho đen trắng, trắng đen lộn sòng.

Tâm chơn chánh, người đời vẫn được
Lòng tà gian, Tiên Phật chẳng còn

Không chia phàm thánh, giáo lương
Chỉ phân hiền dữ, hai đường đọa siêu.

Thiên Điều luật, lập ra kết án
Phân rõ ràng bốn tám tội hình
Phong Thần đại hội đem dùng
Tùy theo cuốn sổ vô hình cá nhân.

Hành tinh xuống giựt dành hoa quý
Cả Mộc, Kim, Thủy, Hỏa, Hắc Tinh
Đều sa máy Đạo thu hồn
Nhốt vào những vật vô tri làm tù.

Linh quang suất, đợi ngày lãnh án.
Tranh làm chi mà hưởng đặng đầu.
Thứ ngôi danh tánh chọn xong
Dành cho người chánh, tham tàn đừng mong.

Kỳ Mạt hạ công năng đảo lộn
Vật vô tri giúp tạo cơ đồ
Đá, cây, đất, nước, vật dùng
Đặt vào máy nhiệm, giữ nhà Mẹ Cha.

Chúng chẳng biết tham tranh quyền lợi
Cũng không ham chia đảng lập ra
Vô tình, vô lự, vô tư
Không gây nghiệp ác như người hữu tri.

Nhưng cũng có tánh linh mọi vật
Được thần thông như tất cả loài
Bắt, thâu, giam, giữ các hồn
Nhốt người tam cõi khó bề thoát ra.

Không cần khám, trại giam đồ sộ
Mà nhốt thôi vô số linh căn
Cho hay tài phép huyền năng
Chơn Âm diệu dụng khó ngăn, khó ngừa.

Phải chiến đấu muôn ngàn trận mạc
Càng đánh nhiều phép nhiệm càng tăng
Trận tiền đâu có xa xăm
Ngay trong thân thể là nhà Càn Khôn.

Nên xác thể Đà Hoa đau đớn
Chống diễn quang vây đánh đêm ngày
Có nhiều loại độc vô lường
Ruột gan, da thịt, chung tràn siết bao.

Nhiều Giáo Chủ đã về Nam Việt
 Có Thích-Ca, có cả Giê-Su
 Tây Phương có Phật Di Đà
 Nữ-Hoa, Thế-Chí, Chuẩn-Đề, Quan-Âm.

Niên-Đăng-Phật, Đạt-Ma, Hoằng-Nhãn
 Mười tám ông La-Hán đủ đều
 Đó là những vị cận kề
 Đại-Tiên Thiết-Quả cũng về lập công.

Phật Tiên Thánh, nhiều người còn ẩn
 Chưa lộ danh, đánh trận cũng tài
 Thầy đều mặc giáp chiến bào
 Xuất chinh trừ bạo đến ngày hiểm nguy.

Có Ngũ-Địa Lô-Thần trợ chiến
 Dùng Ngũ-Lôi trừ diệt gian tà
 Cùng loài yêu quái quỷ ma
 Phá cơ, hiếp chúng, cuối ngày hạ ngươn.

Trên Cung Thượng lăm điều xâu xé
 Chia hai phe tranh chấp quyền hành
 Làm cho đèn điện tan tành
 Ngồi kia phải mất, uy quyền còn đâu.

Bên Phật phải ra tay lập lại
 Năm Cơ Hành, chủ Khôi Chơn-Dương
 Đẻ cùng Cơ-Pháp Liên-Minh
 Âm-Dương hòa hiệp quân bình máy thiên.

Phật Tiên Thánh hy sinh nhiều đợt
 Lập Nhị-Đồ giữ vững cơ-huyền
 Tuổi tên lưu khắc bằng vàng
 Hậu lai tôn kính, Phong-Thần đại công.

Thật hân hạnh con Rồng cháu Lạc
 Nước Việt Nam phần đất linh thiêng
 Là nơi Đại-Hội Quân-Tiên
 Dựng nên kiến tạo mỗi giềng tương lai.

Cuộc chinh chiến vô hình đang diễn
 Ngày càng thêm khốc liệt phi thường
 Trí phàm, mắt tục khó lường
 Rồi đây tiếp đến sa trường hậu-thiên.

Người ta sẽ thấy Phật Tiên đánh giặc

Các Thánh, Thần, Quan-Cự tỵ về
 Xác phàm lẫn với linh hồn
 Vô-hình trợ giúp hữu hình xông pha.

Là lúc đến hiền tài nước Việt
 Xuất hiện ra cứu khốn phò nguy
 An dân, lập quốc, dựng Đài
 Phải lo đối phó muôn ngàn hiểm nguy.

Về vật chất, đương đầu khoa học
 Còn tinh thần, chống lại thần quyền
 Lương đầu thọ địch gian truân
 Khổ thân mệt trí xây nền hậu lai.

Khoa học có mắt thần, phản lực
 Thì đây dùng Thiên Nhân, Đẩu Vân
 Bàn Môn xuống nước, lên trời
 Đem tài Độn Thủy, Độn Phong đối đầu.

Trốn xuống đất, ẩn trong lửa đỏ
 Liền rượt theo Độn Thổ, Hỏa dùng
 Chúng hô sấm sét đánh bừa
 Chường lòi cho nổ, không chừa chúng đầu.

Binh ma quỷ phủ vây tứ phía
 Thì liền thấu cho trụ nguyên hình
 Đá, cây, đủ thứ chinh ịch
 Không cho chúng nó ra tài hại dân.

Tiên Phật giả, uy nghi trước mặt
 Phải nhận ra là bọn quỷ ma
 Chớ đâu khúm núm lay dãi
 Rồi đi đối gạt đợc gần Bồng Lai.

Không đụng đến phi thuyền, hòa tiễn
 Chỉ bám tay cũng đến hành tinh
 Khấp nơi trên cõi trần hoàn
 Đi đâu tùy ý khỏi dùng máy chi.

Chẳng cần phóng vệ tinh thám hiểm
 Không máy hình điện tử tinh vi
 Muốn xem địa thế xứ nào
 Nheo nheo nhắm mắt thấy rành chẳng sai.

Các tinh tượng xa xăm thượng hạ
 Thiên-văn-đài đồ sộ đang tìm
 Hiện ra trước mắt nguyên hình

Đâu cần tốn kém của tiền ức muôn.

Vô hiệu hóa vi trùng, hơi độc
Các tàu ngầm nguyên tử, đạn bom
Máy bay tốc độ siêu thanh
Không cho chúng nó hoành hành tự do.

Nghe được hết cõi này cõi nọ
Tiếng thú cầm cũng rõ chẳng lầm
Nói ra một thứ tiếng thôi
Loài nào tự hiểu, không sai nghĩa đầu.

Chẳng cần tới viễn thông vô tuyến
Cùng truyền hình, máy móc tân kỳ
Thần giao cách cảm chuyển đi
Biết nhau, liên lạc, thấy nghe như gần.

Tài trị bệnh, Hoa Đà Biển Thước
Dùng cỏ, cây, hoa, lá tự nhiên
Nhân quang rọi thấu bệnh căn
Điện lạnh, nước lã, linh phù huyền vi.

Bên triết giáo nhiều trò ác độc
Làm phép phù sát hại sanh linh
Nó càng biến hóa đổi hình
Đây đầu tiêu diệt không dung mặt nào.

Ông bà lớn chuyên môn cướp xác
Bị ngư lôi đánh nát cả hồn
Cứu người hoàn lại trí khôn
Những phường ăn bám để tồn làm chi.

Loài chim, thú, chuyên đi nhiễu hại
Bắt gom vào cho trăm thủ liên
Trừ cho hết bọn a tòng
Giúp người lương thiện thoát vòng hiểm nguy.

Còn những bọn hung thần sóng, bão
Những tà tinh gây bệnh hại người
Bắt đầu cho hết chẳng từ
Không cho bọn chúng đỡ trò bắt lương.

Nhiều công việc phải thay thay đổi
Cho hợp tình, hợp lý nhân tâm
Chỉ dùng đến trí siêu phàm
Chớ không có học của trường thế gian.

Chẳng cần học mà thông nhiều tiếng
Đề sau này tiếp xúc ngoại bang
Rần rần kéo đến Việt Nam
Hoan hô kính cẩn tôn lên làm thầy.

Lục-Nho-Tự lập thành ngôn ngữ
Trong tương lai thông dụng khắp nơi
Đó là quốc tự Hón Bang
Phổ truyền tư tưởng, văn minh ngươn đầu.

Dụng nhân, đức, dặt diu nhơn loại
Chớ không dùng bạo lực, cường quyền
Không phân giai cấp, sang hèn
Đỡ nung chung tộc tiến lên đồng đều.

Chùng đến việc không đem kinh sách
Hay mô chuông, trống phách ra dùng
Vái van, quì lạy, nguyện cầu
Hát ca có kệ, chọc cười tà ma.

Khoa-Học tiến, qui ma cũng tiến
Thế kỷ này lắm chuyện phi thường
Ai mà lấy sức con còng
Đem ra chọi với con cừ hóa long.

Phật Tiên Thánh, thần thông quảng đại
Còn khổ công chống lại bọn tà
Chúng nhiều vô số hằng hà
Chết bao nhiêu cũng xông vào bùa vây.

Tổ Hoàng Nhân xưa kia dạy chúng
Có hai trò đường hướng khác nhau
Huệ-Năng chẳng biết chữ nào
Thông minh Thần-Tú kinh văn lắm tường.

Nhờ ngộ đạo Huệ-Năng nói Tổ
Về miền Nam dạy pháp vô-vi
Thần-thông phép tắc cao kỳ
Đến nay thời mạt, bí truyền thất tung.

Còn Thần-Tú cấm hồn nuốt lệ
Lên Bắc miền mở pháp hữu-vi
Âm-thinh sắc tướng kệ kinh
Để cùng Lục-Tổ tranh giành chúng môn.

Cuối ngươn hạ, hữu-vi hưng thịnh

Vỏ bề ngoài tô điểm rõ ràng
Sắc màu thâu hút bá gia
Tâm trong hư mục làm nhà quý ma.

Dẫn tứ chúng, thân quyền lạc nẻo
Hướng đạo mầu qua lối dị đoan
Hữu, vô chẳng biết dung hòa
Ngăn đường bít ngõ đến nhà huyền vi.

Tu mà gặp Phật Ma đừng lay
Nguyện cầu không quý bái Sa Tăng
Mới là khỏi uổng công trình
Kéo đi đường chánh, lọt sinh không hay.

Tả sơ lược đầu đuôi tuồng tích
Đề bá gia có thích thời coi
Thật là hy hữu trên đời
Ráng dành tiền bạc, mai chiều vào xem.

Nhưng không nhận tiền ma, tiền quý
Tiền bắt lương chợ đỏ, chợ đen
Thừa cơ nước đục thả câu
Làm cho bá tánh ưu sầu đắng cay.

Tiền bóc lột, của công đục khoét
Tham những từ gốc rễ dưới trên
Sống trong nhung lụa giàu sang
Còn dân chịu cảnh lầm than bần cùng.

Tiền tráo đấu, lường cân, đẩu giả
Gạt đầu này, lừa dối chỗ kia
Miễn sao mình được đầy bao
Mặc cho ai đó lao xao buồn rầu.

Tiền chứa chấp buôn son bán phấn
Bày cờ gian bạc lận gạt nhau
Tồi phong bại tục đủ điều
Làm cho nhớ nhục tông môn, giống nòi.

Tiền bán thánh, buôn thần, gạt chúng
Mượn đạo mà tạo dựng lợi danh
Làm cho tôn giáo mờ dần
Các vị giáo chủ chịu nhiều tiếng tai.

Tiền bán đứng giống nòi, đất nước
Đề cho người dày xéo quê hương
Dân tình khốn khổ lầm than

Sống trong túi nhục vô phương góc đầu.

Còn nhiều lắm không sao kể hết
Tiền vô tri, mãnh lực vô biên
Khiến người mất hết thiện lương
Bày mưu lập kế hại nhau giết dành.

Dùng tiền đó không vô cửa được
Xin để dành xuống cõi Diêm Vương
Vào mười cửa ngục âm ty
Mà xem qui sứ hành hình tội nhơn.

Do quyết định của toàn thể gánh
Chỉ nhận tiền phước, đức, từ bi
Hiếu, trung, tiết, nghĩa, lễ nghi
Tín, nhân, bác ái, trí tri, dũng, thành.

Tiền này ít, dễ xài khó kiếm
Bạc kia nhiều, dễ kiếm khó xài
Mai chiều giá trị nó cao
Cúng tụng Trời Phật Thánh Tiên dễ dàng.

Nó cũng giúp chủ nhân tránh khỏi
Những nạn tai, gành bãi hiểm nguy
Qua cơn động chuyển bất kỳ
Không ai cướp giật, tiền ni vô hình.

Tiền lợi dụng thời nguy loạn lạc
Cậy uy quyền, thế lực nợ kia
Đầu cơ, tích trữ, áp phe
Vàng rừng, bạc biển lung lay kinh tài.

Tiền bóc lột công nhân, thầy thợ
Lợi dụng nhiều tội tở, tá điền
Đề cho mau khá, mau giàu
Còn người sống cực sớm chiều cháo rau.

Tiền cắt cổ, góp ngày góp tháng
Vay một mà bắt đóng năm ba
Còn khoe ơn nghĩa nợ kia
Trong cơn túng khổ chẳng chia nổi sầu.

Tiền cướp giật, đập đầu, bóp cổ
Muốn không làm mà vẫn có ăn
Hung sùng, mưu kế, bắt lương
Hại cho kẻ khác người rên khắp cùng.

Tiền bợ đỡ, vào lòn ra cúi
 Nịnh bề trên, móc túi dưới tay
 Xảo ngôn, hèn hạ, a dua
 Làm cho thể diện con người mất đi.

Tiền ngoại quốc đưa vào đảng phái
 Để tiếp tay nối giáo đảo khuynh
 Nồi da xáo thịt đệ huynh
 Chết dân vô tội, còn mình quyền cao.

Nó theo chủ như hình với bóng
 Đưa đến đài danh vọng thanh cao
 Chớ đâu như bạc tiền đời
 Dìm sâu chủ nó xuống ngôi A Tỳ.

Nó giúp đến Bông Lai Tiên Cảnh
 Được thanh nhân, gần Đấng Siêu Nhiên
 Hết sầu, hết khổ, hết phiền
 Đó là cứu cánh của người trần gian.

Nó không dính, không lem trần cấu
 Như hoa sen nơi chôn bùn lầy
 Thơm tho mà chẳng hôi mùi
 Nước dơ, sinh thú, nào sờn lá bông.

Xin cô bác hãy đừng nghe vội
 Người viết bài mắc bệnh thần kinh
 Nay điên, mai tỉnh, một khùng
 Nói mây, nói gió, khó tin được mà.

Đây mắc bệnh Ất Mùi niên nọ
 Tại Kỳ-Vân, trong hội Hồng-Quang
 Qua năm Bính Ngọ tháng Giêng
 Được đưa xuống tận Miền Tây phá rừng.

Càng chạy chữa bệnh càng thêm nặng
 Đến lúc này bất trị thâm niên
 May mà gặp Mạng Đà Hoa
 Chọn giao điều khiển gánh điên hát châu.

Đang gấp rút đêm ngày lo lắng
 Cho kịp khi trống lệnh Lôi-Âm
 Khai trương gánh Đại-Phong-Thần
 Hát cho Nam, Bắc, Đông, Tây, giải sầu.

Khi bá tánh sắm trâu cày ruộng
 Để làm mùa xây dựng xóm thôn

Nông gia thấy cọp về đồng
 Giữ gìn điền địa của nhà Chơn-Âm.

Ngày mười bốn tháng chạp
 Năm Canh Tuất 1970.
 Hồng Quang.

---oOo---

CHUNG